

ΚΑΒΑΛΑ AIR SHOW 2014: ΣΑΟΥΔΑΡΑΒΙΚΗ «ΕΙΣΒΟΛΗ»

ΠΤΗΣΗ

& Διάστημα

ΙΟΥΛΙΟΣ 2014 € 6 • ΤΕΥΧΟΣ 338

ΑΕΡΟΚΙΝΗΣΗ
ΤΡΙΤΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΑΓΩΝΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

341 ΜΟΙΡΑ
60 ΧΡΟΝΙΑ «ΒΕΛΗ»

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ

F-16

ΝΕΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ
& ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΠΓΔΜ

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΝΑΤΟ

F-35 LIGHTNING II

ΔΙΑΚΑΛΩΔΙΚΗ ΣΤΕΛΒ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

☐ JAWTEX 2014: ΔΙΑΚΑΛΩΔΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ 343Μ

☐ FRISIAN FLAG - EART 2014: ΔΙΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

☐ SPACEX DRAGON V2: ΕΤΙΜΑΡΩΜΕΝΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

☐ GULF AIR: ΤΑΧΥΣΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ

☐ D-DAY: ΘΙΣΤΟ ΠΑΝΟΖΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΑΚΤΕΣ / INVASION STRIPES

Από τα Fighting Falcon στα Lightning II **Αλλαγή φρουράς στη Luke AFB**

Αλλαγές τέτοιου κλίμακας είναι σπάνιες και συμβαίνουν μόνο όταν ένα νέο αεροσκάφος διαδέχεται ένα παλιότερο σε υπηρεσία και το αντικαθιστά σε όλες τις λειτουργικές πτυχές μιας αεροπορίας. Το F-16, βέβαια, δε φεύγει σύντομα από τη USAF, αλλά η άφιξη τον περασμένο Μάρτιο των πρώτων F-35 στην αεροπορική βάση Luke της Αριζόνα, το μέχρι σήμερα «φυτώριο» των νέων χειριστών Fighting Falcon, σηματοδότησε μια νέα σελίδα στην αεροπορική ιστορία, καθώς το άστρο του Lightning II άρχισε να ανεβαίνει και στην εκπαίδευση.

Με τη συνεργασία Phodocu, επιπλέον στοιχεία Π&Δ

Η Luke AFB υποδέχθηκε τα πρώτα F-35A τον περασμένο Μάρτιο. (Φωτό: USAF)

Η Αμερικανική Αεροπορία ανακοίνωσε την απόφασή της για τη μετατροπή της Luke AFB στην Αριζόνα σε κύριο κέντρο εκπαίδευσης για το F-35A τόσο για τις δικές της ανάγκες όσο και αυτές των ξένων αεροποριών που έχουν υιοθετήσει τον τύπο ή θα το κάνουν στο μέλλον. Η απόφαση ήταν μάλλον αναμενόμενη, καθώς η βάση έχει φιλοξενήσει για εκπαίδευση από το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου όλους τους κύριους τύπους που πέρασαν από υπηρεσία στη USAF, από F-86 και F-100 σε A-7 και F-15, για να γίνει τις πρόσφατες δεκαετίες το κέντρο εκπαίδευσης F-16. Στη διάδοχο κατάσταση, που ήδη ξεκίνησε τον περασμένο Μάρτιο, η AETC (Air Education & Training Command) πρόκειται τελικά να συγκροτήσει εκεί έξι Μοίρες F-35 με 144 συνολικά αεροπλάνα.

Από «Γεράκια» σε «Αστραπές»

Η πρώτη μονάδα που θα μεταπέσει σε JSF στη Luke είναι η 61^η Μοίρα Μαχητικών. Οι «Top Dogs», που μπορούν να ικνηλατήσουν τις ρίζες τους στο 1941 και σε P-35, P-36, P-39 και P-40, έδρευαν στη βάση της Αριζόνα, αποτελώντας μια από τις εκπαιδευτικές Μοίρες F-16 έως και τον Αύγουστο του 2010, οπότε διαλύθηκαν λόγω των μειούμενων αναγκών εκπαίδευσης στον τύπο. Η Μοίρα συγκροτήθηκε και πάλι στις 25 Οκτωβρίου 2013 για να αναλάβει πρώτη εκπαιδευτικό ρόλο σε F-35A με διοικητή τον αντισμήναρχο Michael Ebner, που μας φιλοξένησε και μας ενημέρωσε στη διάρκεια της επίσκεψής

μας. Με την άφιξη των πρώτων Lightning II, στις 14 Μαρτίου, υπήρχαν τέσσερις διαθέσιμοι χειριστές F-35, ενώ δυο ακόμη βρίσκονταν στην 58^η Μοίρα της Eglin AFB (βλέπε *Lightning University. Η εκπαίδευση F-35*, Π&Δ Νο 327, Ιούλιος - Αύγουστος 2013 και σε επόμενες σελίδες), ολοκληρώνοντας το σχολείο μετάπτωσης στον τύπο. Ο αντισμήναρχος Ebner, με περισσότερες από 2.100 ώρες στα «φτερά» του, πρώην πιλότος F-15 και απόφοιτος του FWS (Fighter Weapons School, Σχολείο Όπλων - Τακτικής), ο οποίος πετούσε Strike Eagle από τη RAF Lakenheath, πριν πάει στη Seymour Johnson AFB ως εκπαιδευτής, μας εξηγεί: «Την εποχή που πήρα την απόφαση για την καριέρα στο F-35, οι παράγοντες ήταν κυρίως η πρόκληση και το γεγονός ότι είχα όλες τις προϋποθέσεις, οι οποίες παραμένουν σε μεγάλο βαθμό οι ίδιες, δηλαδή τουλάχιστον 1.000 ώρες σε μαχητικό, καθεστώς εκπαιδευτή, ενώ επιθυμητή είναι και η θητεία στο FWS. Σταδιακά, όμως, θα αρχίσουν να χαλαρώνουν, καθώς οι αριθμοί των F-35A θα μεγαλώνουν μαζί με τις ανάγκες για νέους χειριστές. Αυτός είναι και ο λόγος που βρισκόμαστε εδώ στη Luke. Προς το παρόν, βέβαια, στα πρώτα αυτά βήματα, η 58^η Μοίρα στην Eglin μάς υποστηρίζει ακόμη, έως ότου γίνουμε αυτοδύναμοι». Ο αντισμήναρχος Ebner ήταν ένας από τους δέκα αρχικούς χειριστές της USAF που επιλέχθηκε για τακτική εκπαίδευση στο F-35A και υπηρετήσε στην 58 FS στη Φλόριδα στη θέση του Αξιωματικού Επιχειρήσεων, πριν μετατεθεί και αναλάβει διοικητικές στην 61^η Μοίρα της Luke.

F-16 της 56ης Πτέρυγας Μαχητικών υποδέχθηκαν τα Lightning II. (Φωτό: USAF)

Η άφιξη των JSF στην Αριζόνα σηματοδοτεί τη μεγάλη αλλαγή στην εκπαίδευση της USAF.

είναι το νέο ATC (Academic Training Center), επιφάνειας στεγασμένων χώρων 13.500 τ.μ., περίπου αντίστοιχο με αυτό που υπάρχει στην Eglin, όπου και θα εγκατασταθούν σταδιακά δώδεκα εξομοιωτές διαφόρων τύπων. Το Κέντρο θα είναι κοινό για τις έξι Μοίρες, κάθε μια από τις οποίες θα διαθέτει τυπικά δυο εξομοιωτές, αν και οι υποδομές θα μοιράζονται ανάλογα με τις ανάγκες.

F-35: Η εκπαιδευτική διαδικασία

Όπως προαναφέρθηκε, η τακτική εκπαίδευση για την 61 FS αργεί ακόμη και στο μεταξύ η μονάδα ενισχύει τις τάξεις των εκπαιδευτών της μέσω της 58^{ης} Μοίρας στην Eglin και σύντομα από μόνη της. Παράλληλα με την ιστορική άφιξη του πρώτου F-35A στη Luke, ο περασμένος Μάρτιος είχε και μια άλλη σημαντική στιγμή, όταν ο πρώτος εκπαιδευτής πιλότος για F-35, ο σμηναγός Joshua Arki ολοκλήρωσε τη διαδικασία και ανέλαβε καθήκοντα στην 310 FS «Top Hats». Ήταν ο πρώτος που δεν προερχόταν από την αρχική επιλογή της USAF και ο πρώτος, επίσης, που μετέπεσε από εκπαιδευτής F-16.

Οι απαιτήσεις για να γίνει κανείς εκπαιδευτής δεν έχουν ακόμη αποσαφηνιστεί από τη διοίκηση εκπαίδευσης AETC, αν και το βασικό πρόγραμμα Block 1B περιλαμβάνει συνολικά 750 ώρες (μαθήματα εδάφους και ώρες στον

Πρώτη φορά τον αντισμήναρχο Ebner για την εκπαιδευτική διαδικασία που επιβάλλει το JSF, όπου χωρίς διθέσια επιχειρησιακά εκπαιδευτικά οι πιλότοι περνούν απ' ευθείας από τους εξομοιωτές στα μαχητικά, και μας λέει σχετικά: «είναι σίγουρα κάτι διαφορετικό, μια νέα πρόκληση, αν και θα πρέπει να την αντιμετωπίσουμε ως επιβεβλημένη αλλαγή. Πάρτε, για παράδειγμα, τα F-15 και F-16, που σχεδιάστηκαν σε εποχές όπου μόνο ένα διθέσιο αεροσκάφος μπορούσε να δώσει σταδιακά την αυτοπεποίθηση στους νέους πιλότους. Όμως, εδώ και αρκετό καιρό οι εξομοιωτές μπορούν να κάνουν το ίδιο, σε βαθμό που η κατασκευή διθέσιων εκδόσεων σε ένα πολύ ακριβό μαχητικό δεν είναι πλέον απαραίτητη. Υπό αυτό το πρίσμα, η σελίδα που αλλοιάζει στη Luke με την άφιξη των F-35, αλλοιάζει σε όλο το φάσμα και όχι μόνο στον τύπο».

Κάθε μια από τις Μοίρες εκπαίδευσης στη Luke (βλέπε σχετικό πίνακα) θα αξιοποιεί 24 αεροπλάνα και από αυτές η 61 FS αναμένεται να παραλάβει 16 JSF έως το τέλος του χρόνου και τα υπόλοιπα μέχρι και τα μέσα του 2015. Τότε αναμένεται να αποκτήσει και την πλήρη στελέχωσή της με 24 πιλότους και 300 άτομα προσωπικό. Για το μεσοδιάστημα, ο αντισμήναρχος μάς λέει: «προς το παρόν πετάμε έτσι και αλλιώς με κάποιους περιορισμούς στον τύπο, όπως η μέγιστη ταχύτητα στα 0,9 Μαχ. Σχεδιαστικά το F-35A έχει όριο τα 1,6 Μαχ, που, όμως, δεν έχει ακόμη αποδεδειχτεί. Οι δοκιμαστές πιλότοι στην Edwards επεκτείνουν συνεχώς το φάκελο πτήσης (σημ: θα αποτελέσει θέμα μελλοντικού μας άρθρου) και το σχετικό λογισμικό μάς προωθείται όσο το δυνατόν συντομότερα, ενώ η όλη διαδικασία επιταχύνεται πλέον».

Η κατασκευή των υποδομών στη Luke ξεκίνησε αμέσως μετά την ανακοίνωση της USAF για την επιλογή της βάσης ως εκπαιδευτικού κέντρου, υπό την επίβλεψη του F-35 Integration Office. Μέχρι και την εποχή της επίσκεψής μας, στο τέλος της άνοιξης του 2014, είχε κατασκευαστεί το κύριο συντήρησης αεροσκαφών AMU (Aircraft Maintenance Unit) και το διοικητήριο - κέντρο επιχειρήσεων της 61 FS. Ο πυρήνας, όμως, της εποχής F-35 στη Luke θα

Πρώτο F-35A στη Luke AFB, όπου η USAF θα συγκροτήσει συνολικά έξι Μοίρες με 144 αεροσκάφη.

F-16A Block 20 της Αεροπορίας της Ταϊβάν με την 21 FS «The Gamblers». (Φωτο.: USAF)

εξομοιωτή και το αεροπλάνο). Ο αντισμήναρχος Ebner μάς παρέχει διευκρινήσεις: «η διαδικασία μετάπτωσης ή, αλλιώς, TX course δεν είναι ακόμη απόλυτα καθορισμένη και σε πρώτο στάδιο υπαγορεύεται από τους "πελάτες" μας, είτε την AFMC (Air Force Materiel Command) είτε την ACC (Air Combat Command), αν και τον τελικό λόγο έχει η AETC. Η πρώτη έχει ανάγκες για πιλότους - δοκιμαστές, προκειμένου να συνεχίζεται το πρόγραμμα εξέλιξης και επιχειρησιακής αξιολόγησης και η δεύτερη θέλει τους πρώτους της χειριστές για να συγκροτήσει την αρχική επιχειρησιακή Μοίρα στην αεροπορική βάση Hill στη Γιοούτα. Η κατάσταση, πάντως, θα ομαλοποιηθεί πολύ σύντομα. Μια ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια για τη σημερινή κατάσταση είναι ότι η προετοιμασία εκπαιδευτών γίνεται με... "ατομικό πρόγραμμα", ανάλογα με το επιχειρησιακό παρελθόν του καθενός. Έτσι, πιλότοι που προέρχονται από πλατφόρμες πολλαπλών ρόλων λαμβάνουν το τυπικό "πακέτο". Εάν, όμως, προέρχονται από αεροπλάνα όπως το A-10, με μικρή εμπειρία σε αγώνα αέρος - αέρος, τότε θα πρέπει να προσθέσουμε πρώτα σε αυτήν, πριν ξεκινήσει η μετάπτωση στο Lightning II. Το, ίδιο, βέβαια ισχύει και για όσους έρχονται στη Luke AFB από Μοίρες με καθαρό ρόλο αεράμυνας, όπως από τα F-15. Σε αυτούς πρέπει πρώτα να διδάξουμε αγώνα αέρος - εδάφους και να μάθουν από όπλα A-G. Η πρακτική αυτή, που υφίσταται σήμερα μέσα σε μια Μοίρα, θα επεκταθεί στο μέλλον σε όλη την Πτέρυγα, υπό την έννοια ότι κάποια στιγμή - όταν θα υπάρχουν έξι Μοίρες - κάποιες από αυτές θα έχουν την ευθύνη προετοιμασίας των αντίστοιχων κατηγοριών χειριστών, διαχωρισμένων ανάλογα με την επιχειρησιακή εμπειρία τους».

Τα Lightning εκθρονίζουν τα Viper

Για το κατά πόσο τα F-35 θα αντικαταστήσουν επάξια τα F-16 σε επιχειρησιακό επίπεδο στη USAF υπάρχει μια συνεχιζόμενη διαμάχη. Το σίγουρο, πά-

ντως, είναι ότι τα πρώτα εκθρονίζουν τα δεύτερα από τη Luke AFB, επιβάλλοντας σημαντικές αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα των τελευταίων. Πρώτα από όλα, μέρος του εκπαιδευτικού πλαισίου των F-16 μετακομίζει στην αεροπορική βάση Holloman, όπου, μάλιστα, την επομένη ημέρα άφιξης των πρώτων F-35 στη Luke, η αρμόδια 54 FG (Fighter Group) και τρεις από τις υπομονάδες της ενεργοποιήθηκαν στο Νέο Μεξικό. Προς το παρόν, πάντως, το καθεστώς της 54 FG θα είναι διττό, καθώς θα εδρεύει στη Holloman AFB, αλλά θα διατηρήσει την υπαγωγή της στην 56^η Πτέρυγα της Luke, κάτω από την οποία διαθέτει αυτή τη στιγμή την 54^η Μοίρα Υποστήριξης Επιχειρήσεων - OSS (Operations Support Squadron) και την 54^η Μονάδα Συντήρησης Αεροσκαφών - AMU (Aircraft Maintenance Unit). Ενεργοποιήθηκε, επίσης, και η πρώτη Μοίρα Μαχητικών, η 311 FS, που θα παραλάβει αεροπλάνα από την 309 FS της Luke, η οποία με τη σειρά της θα απενεργοποιηθεί, ενώ μέσα στο 2015 η 54 FG θα ενεργοποιήσει άλλη μια μονάδα F-16 FTU (Formal Training Unit), την 314 FS. Και στην ίδια, όμως, τη Holloman υπάρχουν ήδη προγραμματισμένες αλλαγές, καθώς η 49^η Πτέρυγα, που φιλοξενήθηκε εκεί για πολλά χρόνια, μετακομίζει μαζί με όλα της τα F-22 στην Tyndall AFB στη Φλόριδα.

Στη Luke, όμως, εκτός από τις Μοίρες εκπαίδευσης F-16 της USAF (που εξυπηρετούσαν, βέβαια, όλα αυτά τα χρόνια και όλους τους ξένους πελάτες του τύπου), υπάρχουν και δυο Μοίρες άλλων αεροποριών, που επιχειρούν από εκεί με βάση συμφωνίες πώλησης Fighting Falcon στο πλαίσιο FMS. Πρόκειται για την 21 FS, που εκπαιδεύει πιλότους της αεροπορίας της Ταϊβάν με αεροσκάφη Block 20, και την 425 FS με Block 52, που εκπαιδεύει πιλότους της Σιγκαπούρης.

Και στις δυο περιπτώσεις τα αεροπλάνα ανήκουν στις αντίστοιχες αεροπο-

ρίες και προς το παρόν οι δυο Μοίρες θα διατηρηθούν στην Αριζόνα, αν και πιθανότατα στο μέλλον θα ακολουθήσουν τη μεταστάθμευση των F-16 FTU της USAF στο Νέο Μεξικό.

Με το νέο καθεστώς της ανάδειξης της Luke στο πρωτεύον εκπαιδευτικό κέντρο F-35A, το παλαιότερο σύστημα θα αλλιάξει και δεν προβλέπεται, τουλάχιστον σε αυτήν τη φάση, η διατήρηση ανεξάρτητης Μοίρας Lightning II από κάποια ξένη αεροπορία. Έτσι, όλοι οι πιλότοι χωρών που θα αποκτήσουν F-35A θα είναι ενταγμένοι μέσα στις F-35A FTU της USAF, αν και το θέμα της χρήσης δικών τους αεροσκαφών παραμένει ακόμη ανοικτό. Πρώτη χώρα που εκμεταλλεύεται το σύστημα θα είναι η Αυστραλία, καθώς η RAAF παραλαμβάνει αεροσκάφη από την ίδια παρτίδα, την LRIP-6 (Low Rate Initial Production) από την οποία λαμβάνει αεροσκάφη και η 61 FS. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο αντισμήναρχος Ebner: «με δεδομένο ότι στο F-35A δεν υπάρχουν εκδόσεις που να διαφέρουν από χώρα σε χώρα, ο Αυστραλός πιλότος μπορεί να πετάξει και να εκπαιδευτεί πλήρως σε ένα αεροπλάνο της USAF και το αντίθετο. Έτσι, θα μπορούμε όλοι όσοι θα βρισκόμαστε στη μελλοντική Luke AFB, όταν λειτουργεί ως πρωτεύον κέντρο εκπαίδευσης Lightning II, να εκμεταλλευόμαστε τον διασπασμό στόλο από κοινού. Η διαδικασία έχει ήδη συμφωνηθεί («rolling agreement», μια ιδιαίτερα πολύπλοκη συμφωνία με ιδιαίτερες νομικές και οικονομικές πτυχές) για μεγιστοποίηση της απόδοσης, καθώς, εάν, για παράδειγμα, οι Αυστραλοί εκπαιδεύονται μόνο στα F-35A της RAAF και οι Αμερικανοί μόνο σε εκείνα της USAF, οι δυνατότητες που προσφέρει το JSF ως κοινή πλατφόρμα παραμένουν ανεκμετάλλευτες». Κάτι τέτοιο δε θα ισχύει απαραίτητα και για τη συντήρηση, καθώς τα αμερικανικά αεροπλάνα θα τα συντηρεί η USAF, ενώ οι άλλες χώρες είτε θα έχουν το δικό τους προσωπικό είτε θα αναθέσουν την εργασία σε ιδιωτικό φορέα. Άλλες χώρες για τις οποίες έχει ήδη δρομολογηθεί να ξεκινήσουν εκπαίδευση χειριστών στην Αριζόνα είναι η Ιταλία (παράλληλα με την εκπαίδευση σε F-35B στην Eglin, βλ. επόμενη σελίδα), η Νορβηγία, η Ολλανδία και η Τουρκία, αν και η τελευταία έχει ακόμη σε εκκρεμότητα την παραγγελία των δυο πρώτων αεροσκαφών από την παρτίδα LRIP-10. Όλοι οι ξένοι χειριστές που θα φτάνουν στη Luke θα προετοιμάζονται ως εκπαιδευτές, αν και κάποιες αεροπορίες, ίσως, επιλέξουν να ολοκληρώνουν εκεί την εκπαίδευση όλων των χειριστών τους.

Επιστρέφοντας στα F-16, σύμφωνα με τον διοικητή της 56 OG (Operations Group), σμήναρχο John Hanna: «ο σχεδιασμός προβλέπει τη διατήρηση δυο Μοιρών FTU της USAF στη Luke, οι οποίες θα εξυπηρετούν και τυχόν άλλες αεροπορίες, καθώς και των δυο Μοιρών που προκύπτουν από τις συμφωνίες FMS. Οι αμερικανικές Μοίρες θα διατηρηθούν πιθανότατα έως και το 2020, όσο, δηλαδή, θα πετούν και τα Block 25 της 62 FS, για να ακολουθήσουν μετά τα Block 42».

Ο αντισμήναρχος Ebner σημειώνει εν κατακλείδι: «μπορεί το πρόγραμμα του F-35 να μην καλπάζει, όπως ήλπιζαν πολλοί, αλλά ούτε και καρκινοβατεί. Εδώ στη Luke AFB έχουμε ένα συνεχώς... επιταχυνόμενο βήμα για ένα πλαίσιο που θα υποστηρίξει το κύριο μαχητικό της αεροπορίας για τα επόμενα 50 χρόνια. Και σε αυτόν τον ταχύ βηματισμό η 61^η FS βρίσκεται στην πρώτη γραμμή και δείχνει τον δρόμο».

Phodocu would like to thank 61st Fighter Squadron Commander Lt. Col. Michael Ebner, Chief Media Relations 1st Lt. Candice Dillitte and everyone else at 56th Fighter Wing Public Affairs Office for their effort and support.

F-16C Block 42 της 309 FS, η οποία παραδίδει πλέον τα αεροπλάνα της.

Δυο Μοίρες F-16 θα διατηρηθούν στη Luke AFB, πέραν αυτών στη Holloman, για τις εκπαιδευτικές ανάγκες της USAF και ξένων αεροποριών.

Μονάδα	Αεροσκάφος	Παρατηρήσεις
56 FW		AETC
56 OG		Luke AFB
21 FS «The Gamblers»	F-16A/B Block 20	Αεροπορία της Ταϊβάν
61 FS «Top Dogs»	F-35A	
62 FS «Spikes»	F-16C/D Block 25	Μετάπτωση σε F-35A, 2015
308 FS «Emerald Knights»	F-16C/D Block 42	
309 FS «Wild Ducks»	F-16C/D Block 42	Απενεργοποιείται για μελλοντική μετάπτωση σε F-35A
310 FS «Top Hats»	F-16C/D Block 42	
425 FS «Black Widows»	F-16C/D Block 52	Αεροπορία της Σιγκαπούρης
54 FG		Holloman AFB
311 FS «Sidewinders»	F-16C/D Block 42	Παραλαμβάνει τα αεροσκάφη της 309 FS
314 FS «Warhawks»	F-16C/D Block 42	Ανασυγκροτείται το 2015.

Ο αντισμήναρχος Michael Ebner, διοικητής της 61 Μοίρας Μαχητικών, πρώτης FTU για F-35A.

F-16C/D Block 52 της Αεροπορίας της Σιγκαπούρης με την 425 FS «Black Widows». (Φωτο.: USAF)

